

ляни. Алеко Богориди нареди да се преброи цѣлото население, за да се види, какво е то по народностъ. Преброяването показва: 573,231 човѣка българи; 174,759 турци, 42,516 — гърци, 19,524 — цигани, 4,177 — евреи и 1,306 арменци — всичко 815,513 души. Явно отъ това стана, че земята е българска, защото мнозинството въ градове и села е българско.

II. Съединение на Източна Румелия съ Княжество България

Народна войска

Дветѣ малки български държави, за които приказвахме по-горе, бѣха раздѣлени съ граница отъ Стара-планина (съгласно съ Берлинския договоръ отъ 13 юлий 1878 г.). Така раздѣлени, тѣ прекараха 7 години. Ала тѣ се обичаха като две сестри. Помагаха си и гледаха всѣкога да си подадатъ ржка.

Начело на Българското княжество стоеше и царуваше князь *Александъръ I Батенбергъ*, добъръ кавалеристъ (конникъ), хубавецъ, високъ младежъ, съ снажно тѣло.

Князътъ яздѣше конь съ голѣмо изкуство. Той залѣгаше да се избератъ хубави и високи момчета за гвардейския полкъ и за конницата; сжщо да се подбератъ здравенаци, годни за силна пехотна войска, както и артилериисти и пионери.

Князь Александъръ поиска отъ руския царь да му прати добъръ воененъ министъръ, който да уреди и обучи добра и силна българска войска. Рускиятъ царь-Освободителъ му проводи генералъ *Паренсовъ*. Този генералъ се показва много способенъ и за нѣколко години българската млада войска се засили така, че можеше вече сигурно да брани новото наше отечество.

Когато първитѣ новобранци се свикаха въ казармитѣ, народътъ тичаше да ги гледа и да имъ се радва.